

compartien la Paraula i el Cos de Crist, i es dirigien a Magdalena i a la Mare de Déu. La meva mare va deixar de tenir brots i va començar a comprendre la seva situació, acceptant-la amb resignació cristiana. Els metges li van prescriure només un fàrmac innovador, tot i estar retirat del mercat en aquell moment... De sobte, el declivi de la meva mare es va aturar en sec. I des de llavors hi ha una estampa de Magdalena a la tauleta de nit de la meva mare, a la qual li dona gràcies amb freqüència i amb motiu. Va poder estar present a la meva graduació a la Universitat quan em vaig especialitzar en Medicina, i més recentment com a neuròleg. I també ha pogut estar en els èxits dels meus germans i veure'ns créixer tots tres. (Janlys, Granada, setembre de 2022).

3. Perquè jo volia entrar a l'Institut de les Operàries Parroquials, i vaig tenir una gran discussió amb la meva família, fins al punt que la meva mare ja no em parlava, per la meva insistència. Al final, vaig entrar a l'Institut sense que ella estigués d'acord amb mi. Ja han passat quatre anys des de llavors. Aquest estiu vaig anar a saludar la meva família, però estava molt inquieta pensant com em rebrien. Per sorpresa meva, al cap de pocs dies de la meva arribada, la meva mare em va dir: "Des que ets aquí, em sento curada de les malalties que tenia". I fins ara va bé. Gràcies, mare Magdalena Aulina. (Mughole Mathe, Madrid, octubre del 2022).

4. El juny ens vam comprometre a comprar un pis. El banc va acceptar el crèdit, però a l'agost es van tirar enrere. Vam compartit la nostra preocupació amb les laïques consagrades de l'Institut Magdalena Aulina, presents a la nostra parròquia de sant Josep, les quals van intercedir per a nosaltres cada dia, acompanyant la nostra pregària personal. Durant l'estiu havíem presentat una dotzena de documents, però cap no ens va ser favorable. La darrera petició que vam fer a l'octubre va ser acceptada i ens va permetre tenir assegurança i desbloquejar la situació. Donem gràcies, per la intercessió de Magdalena Aulina davant el Senyor Déu, per aquest final feliç que ens dona la possibilitat de realitzar concretament el nostre projecte i viure més a prop dels nostres fills. (Béatrice i Christophe Camaret, Sartrouville, novembre 2022).

Qui hagi rebut gràcies, per intercessió de la venerable serventa de Déu, pot comunicar-ho a les adreces següents:
causa.bcn@magdalenaaulina.org
Carrer de Sant Pere Claver, 2 - E 08017 Barcelona
Tel. 0034 93 203 9083

Donatius

Agraïm les seves donacions per apaivagar les despeses del Procés de Canonització de la venerable serventa de Déu Magdalena Aulina. Donem compte aquí, amb el nom o amb les inicials o de forma anònima, segons el vostre desig.

C.P., C.V., A.M.L. (Banyoles); I.D.B., A.D.G., M.S., F.B. (Barcelona); T.J. (Madrid); J.S.G. (Cuenca); F.P. (San Adrián); Anónimo (Aldeanueva); C.H. (Valencia); Devota (Burjassot); A.R.S., M.T.L., M.P.P., A.M.P., C.M. (Roma); H.D.G. (Jonquières).

IBAN ES38 0081 0167 4800 0120 2127
Codice BIC: BSABESBB

Entrevista a Maria Branyas Morera

Poc després de mitjans de mes gener del 2023, es va difondre la notícia - reportada per moltes fonts - que la dona més anciana del món s'havia convertit en la senyora Maria Branyas Morera. Nascuda el 4 de març del 1907, viu des de fa molts anys a Catalunya. Continua gaudint de bona salut: va contreure el Covid-19 fa dos anys, però va superar la malaltia sense grans problemes. Quan era nena, Maria va conèixer Magdalena Aulina a Banyoles.

El diumenge 22 de gener, tres Operàries Parroquials (Magdalena Turón, Pina Milana i Pilar Pina) van poder visitar-la i entrevistar-la a la residència on es troba allotjada. La senyora Maria és una dona dolça, encara molt bonica, molt amable, refinada, molt educada. Té un compte de twitter (@MariaBranyas112) administrat per la seva família, on en els darrers anys ha pogut explicar els records de la seva llarga vida.

Maria, quan i com va conèixer Magdalena Aulina?

Només ens portavem 10 anys. El 1924, a Banyoles, es parlava molt d'una noia que treballava en un barri on la gent vivia en males condicions sanitàries i pocs anaven a escola. Moltes persones eren realment pobres i necessitaven molta ajuda. Vaig conèixer a la Magdalena gràcies a la germana de la meva mare, la meva tia Pilar Morera, que formava part d'un grup de voluntàries que anaven totes les tardes a ajudar-la en les activitats apostòliques i d'alfabetització de les joves treballadores.

Però vostè, senyora Maria, va participar a l'obra de Magdalena?

Amb la meva amiga Conxita anava els diumenges al matí a escoltar les conferències de Magdalena. De vegades la visitàvem a casa seva (vivia a l'altra banda de Banyoles), i sempre ens acollia amb molta amabilitat. Magdalena era una dona alta (una mica més que jo), acollidora, molt afectuosa. Era una dona especial amb una gran personalitat. Tenia les idees molt clares i explicava molt bé la doctrina cristiana, fins i tot emprant uns grans cartells. Cada dia creixia el nombre de persones que hi col·laboraven, tant a nivell personal com amb ajuts i aportacions econòmiques. Moltes famílies riques, que venien a estiuajar al balneari de la Puda, li donaven diners. Amb aquests ajuts va impulsar la construcció de l'església de la Sagrada Família a la plaça de les Rodes, i va comprar alguns locals.

Vostè es va casar jove, als 24 anys. Continuà seguint l'obra de Magdalena?

Em vaig casar amb un metge i vam anar a viure a Girona, i les notícies de Magdalena Aulina es van reduir al que la meva mare m'explicava quan la visitava a Banyoles. Un dia em va dir que la tia Pilar havia agafat totes les seves joies i se n'havia anat a viure amb la Magdalena. Amb altres joves que compartien el seu ideal de vida, van començar a viure en comunitat.

Senyora Maria, va saber que el Papa Francesc va reconèixer les virtuts heroiques de Magdalena fa uns mesos?

Sí, és clar, i estic molt contenta d'haver pogut conèixer una santa.

Butlletí informatiu n° 27
Febrer 2023

Causa de Canonització de la Venerable Serventa de Déu MAGDALENA AULINA SAURINA (1897-1956)

Fundadora de l'Institut Secular
"Operàries Parroquials"
Pionera del laïcat consagrat

Notícies

El dissabte 17 de desembre de 2022, papa Francesc va rebre en audiència el cardenal Marcello Semeraro, Prefecte del Dicasteri de les Causes dels Sants, i va autoritzar a promulgar el Decret sobre les virtuts heroiques de la Serventa de Déu Magdalena Aulina Saurina, fundadora de l'Institut Secular de les Operàries Parroquials.

Amb butlleta datada el 12 d'octubre de 2022, el p. Boguslaw Turek, C.S.M.A., Sotssecretari del Dicasteri de les Causes dels Sants, va comunicar que el mandat de Postulador de la Causa de Beatificació i Canonització de la Serventa de Déu Magdalena Aulina Saurina ha estat concedit a la Srta. Pina Milana (Prot. N. 1997-3/03 de 3 d'octubre de 2022).

El 24 d'octubre del 2022 va finalitzar la impressió del volum *Magdalena Aulina. Mujer apóstol en el corazón del mundo* – escrit pel monjo benedictí Alfredo Simón Pérez – per la Biblioteca de Autores Cristianos, Madrid (BB 47, 366 pàgines).

El 5 de gener del 2023, a Barcelona, a la seu central de l'Institut de les Operàries Parroquials, dos Aspirants han fet la seva entrada oficial a l'Institut; una Operària ha pronunciat la seva consagració al Senyor; quatre Operàries han renovat els seus vots.

És tradició que la Directora General de l'Institut de les Operàries Parroquials enviï cada any la "Carta de Reyes" ("Carta de Reis") en ocasió de la festa de l'Epifania. Els qui vulguin disposar del text en format electrònic poden sol·licitar-ho a: causa.bcn@magdalenaaulina.org

Gràcies i favors rebuts

1. Feia dos anys que em trobava sense feina. Vaig entrar a l'església de santa Gemma Galgani de Barcelona i hi vaig trobar un Butlletí informatiu de la Causa de Beatificació de Magdalena Aulina. El vaig llegir atentament i vaig quedar impressionat per les moltes gràcies que el Senyor concedia per mitjà d'ella. Em vaig posar a pregar davant del Santíssim Sagrament i, amb l'estampa de Magdalena, vaig demanar a Déu Pare omnipotent que escoltés la nostra pregària. Així va ser. De fet, en sortir de l'església em van trucar per a una entrevista de feina. Vaig començar a treballar l'1 de febrer de 2018. El mes d'agost passat, he tornat a Itàlia per visitar la meva mare i les meves germanes. Doncs bé, passejant per Roma em vaig trobar un llibre llençat al carrer, escrit en italià, de l'autor Lorenzo Galmés, titulat *Maddalena*. El vaig recollir i el vaig guardar com un bon regal de Déu i de la meva amiga al cel. (Mauro Gentile, Barcelona, setembre de 2022).

2. Fa una mica més de 15 anys la meva mare va ser diagnosticada d'esclerosi múltiple. El curs de la malaltia va ser catastròfic, amb brots que van afectar greument moltes parts del cos. Per això la meva mare es va quedar en situació de dependència, sense poder moure's del llit sola, ni llegir, amb dolor crònic i enormes limitacions. Aquells anys jo estava estudiant medicina. A l'hospital, veient l'evolució accelerada de la malaltia i la gravetat de la situació, li van dir que "no arribaria per veure la meva graduació" (cosa que podia ser coherent amb el deteriorament físic, psíquic i emocional enorme que patia). Per aquella època la meva mare va conèixer Maria, una operària parroquial, que li va regalar una estampa de Magdalena Aulina i la va posar al costat del llit. Cada vegada que Maria la visitaria, resaven juntes,

Pinzellades de la seva biografia

1. En els anys 20 i 30 l'Obra de Banyoles creixia; i s'anaven desenvolupant les seves activitats gràcies a la col·laboració que li oferien moltes persones, atretes pel zel apostòlic de Magdalena. Són veritablement incomptables les famílies de Banyoles que, segons les diferents possibilitats, van col·laborar personalment amb generositat i eficàcia en el desenvolupament de l'Obra. És de justícia evocar aquí les tres famílies incondicionals, veïnes de la casa de Magdalena Aulina, que, des del primer despertar de l'Obra, la van recolzar.

2. La primera és la família de la Catalina Colubret i d'en Baldiri Roura, que cada dia, sense excepció, la proveïen de fruits del seu camp. Ells van ser els que li van cedir l'àmplia entrada de casa seva, per poder celebrar "el mes de Maria" al barri. I la Caterina va ser la fidel infermera de Magdalena durant les seves inacabables malalties, fent-li companyia i ajudant-la en les necessitats i menesters del Casal.

3. La família de la Teresina Puigdemont i l'Àngel Congost va estar molt vinculada a Magdalena i a la seva Obra. L'avi Puigdemont va ser el primer en ajudar

Magdalena a l'hora de pagar taules i pupitres per a les classes del naixent Patronat. També va ser aquesta família la que va pagar i va regalar a Magdalena la campana per al temple de la Sagrada Família, que sempre van considerar la seva església. El 1939, i per ordre del Prelat, la campana va ser demanada a Magdalena per ser col·locada al campanar de la església parroquial de Santa Maria dels Turers de Banyoles.

4. Una altra família banyolina d'absoluta adhesió a Magdalena va ser la de la Dolores Busquets i l'Esteve Pla, a qui podia acudir en tot moment sabent que sempre els trobava disposats a oferir-li qualsevol servei que necessités. Detall singular és el fet que – a més dels fruits del camp que li oferien – cuinant a casa, separaven en una olla i en una petita cassola unes racions de sopa i guisats, era la seva aportació diària a l'Obra, i símbol de la seva estima.

5. Cal fer un homenatge a la família Albiñana Roig. No vivien a Banyoles, però estaven molt vinculats a la localitat per l'empresa que hi tenien - una fàbrica de punt -, i que visitaven sovint. Moltes vegades acompanyaven a Magdalena fins a Barcelona, portant-la en el cotxe familiar. Devotíssims de la Mare de Déu de Montserrat, pujaven sovint a la muntanya santa, passant allí dies i fins i tot setmanes, i els agradava convidar a la Magdalena perquè els acompanyés.

Trets de la seva espiritualitat

1. Benvolguda germaneta en el Cor de Crist: rebuda la teva molt preuada carta, que t'agraeixo de debò. [...] No et pots imaginar com m'ha agradat la teva manera de parlar-me; en ella em manifestes l'alegria de veure't de nou mare d'un ésser que es va formant dintre teu, i que necessita el teu escalf i amor per desenvolupar-se i créixer. També hi veig les angoixes del patiment que causa. Reflexiono el teu patiment quant davant teu tens un altre fillet, que encara no camina i necessita tant de la mare. Amb tot, trobo la teva carta ben expressada. [...] Com voldria jo, en aquestes ocasions, ser-te el bàlsam necessari!, però ja que em quedo tan enrere de tot allò que vol-

dria expressar-te i dir-te per escrit, ho faré al peu del Sagrari. Allà, que tot es veu tan clar i s'entén, faré tot allò que sàpiga per tu, germaneta, i pels teus. Alegra't, tranquil·litza't, cerca fe, amor i esperança. Fe, perquè ara més que mai necessites sentir-te ben fortificada per aquesta virtut tan santa, pensant que allà on hi ha un sant, és a prop del seu bressol una mare santa. Amor, germaneta, per portar les angoixes d'aquest estat, perquè se senten més lleugeres les penes quan en el cor hi governa l'amor. Esperança, sí, aquesta virtut et donarà gran goig, et donarà alegria, i sobretot molta pau, perquè posant tants bolquers, tant desig en el Déu que tot ho pot i tot ho veu, et sentiràs valenta i forta, veient en el teu futur la mà amorosa del teu Déu.

(Magdalena Aulina,
carta a Maria Palmada Passales, 27.12.1929)

2. Jesús meu, accepta tot el meu cor, vull que el rebis tal com tu vols. Maria, ja que ets la meva mare, beneeix-me amb els teus braços maternals, perquè sàpiga ser fidel a la vocació en la que sóc cridada. [...] Germana meva, sigues fidel; la fidelitat és el camí més curt per arribar a Jesús, i aconseguiràs aquesta gràcia dient només: "Jesús, vull!". Ell [...] et mirarà amb amor; perquè quan una ànima li dona entrada, Jesús li regala les carícies de les seves grans misericòrdies. No tinguis por de res, Jesús ja et coneix, sap qui ets. Fermesa i endavant, procurant, amb tota la teva ànima, aprofitar-te d'aquestes bondats divines que tan generosament Jesús et regala. Sigues fidel, i aviat trobaràs el fruit de grans benediccions per a la teva ànima.

(Magdalena Aulina,
Pla de vida espiritual, 2.1.1931)

Testimonis

1. A la meva molt estimada germana en el Cor de Jesús. Amb gran alegria vaig llegir i rellegir la seva carta de felicitació, que agraeixo de cor. Avui em toca a mi felicitar-la i com ho faré? Doncs desitjant-li una vida

tota d'amor i principalment en aquest dia, que el bon Jesús vessi en el seu cor la dolçor del seu amor fins a omplir-lo de tal manera no et puguis aguantar i tinguis la necessitat de fer-ho saber a tots els que se t'acostin. [...] No sé, germana meva, què desitges... Jo et desitjo el que Jesús espera de tu: que li donis tot el necessari per assolir la "possessió eterna", a la dita immensa d'unir-te per sempre amb Jesús i negar-te en aquest pèlag d'amor per tota l'eternitat. Quina felicitat, la nostra, pensar que arribarà un dia que ens veurem deslligades d'aquest cos i unides per sempre amb el nostre dolcíssim Jesús! Ànim doncs, i no defallim, la vida és breu i gaudir amb Déu serà per tota l'eternitat. No deixis de pregar per mi perquè ho necessito molt, tinc el desig com tu de ser santa, però encara em falta caminar molt per aconseguir-ho. Cada dia a la Comunió faig una súplica per a tu, germana meva, i sempre et trobo dins la nafra sacratíssima del seu costat.

(Carmen Roig de Albiñana,
carta a Magdalena Aulina, 20.7.1922)

2. Mareta, li escric aquesta carta plorant. Podia haver-ho fet abans, però no se m'havia acudit fins ara. Com que és tan compassiva, espero que m'accepti com una veritable filla i jo com una mare. D'avui en endavant no faré res sense que no m'ho mani i tot el que faci li explicaré. Li obro ben obertes les portes del meu cor, per tal que en aquesta entrega ja no sigui jo, sinó vós. Mareta, el meu lliurament voldria que fos absolut, no sóc capaç de dir-li d'una altra manera. Però vostè, que llegeix el cor de les ànimes, ja sap de la manera que voldria, però per escrit no em surt res més. [...] Mareta, digues a Jesús i a Gemma que no deixin passar cap festa més sense que jo hi pugui participar, perquè Ells ja saben que ho desitjo i no puc esperar més. La seva filla que d'ara endavant ja no em pertanyo a mi mateixa, sinó a vos.

(Rosa Congost,
carta a Magdalena Aulina, 30.6.1937)

